

Et in Cenaculo
venerabilis homo et
duicem comam nuncupare. **N**on
quod enim suam cenam nuncupat
admodum ducendam. Et illi quicke
csumit. alios autem chuo est.
Nonquid domoq; non habet ad
modum ducendam et libendum. **C**
erchia; de cuperatio et cum
sindone eos qui non habent
Ordinem nobis. **I**am ruris
mihoc non laudem. **S**ed etiam ac
cepit dominus. quod et tradidit nobis
quod dominus ihesu in nocte fuit
habet. accepit panes et gressus
ages frugit et dedit. **H**oc enim
pudens in qd presumebit tibi.
hoc faciat in mei condescendere
ne. **T**um si et calix nobis
conatur ducere. **I**n calix meo
cum te summi eum cofractum.

Propterea
venerabilis
dominus
quod
debet senti
in primis
deinde canit
Deinde
Propterea
venerabilis
dominus
deinde filii
deinde ne
tum nobis
domini. Quia
ne **C**epo
multa cum
deinde da
et innotesc
domini o
etiam de
Domini
deinde

74

74

VOTVM NVPTIALE

In bene fortunatam numine ac nomine S. S. Trinitatis secundarum nuptiarum festivitatem.

**HONESTATE
VITÆQUE INTEGRITA-
TE PRÆSTANTISSIMI VIRI
VALENTINI STEINHEYSSERI
civis Cygnei primatij iterum Sponsi, &
matrimonium CYGNEÆ denuò
contrahentis**

Cum

*Pientissimâ Es flore pudoris illibato deco-
rata virgine*

SIBYLLA

REVERENDA DIGNITATE ERVDITA
peritatem, piâ eruditione conspicui viri Dn. ESAIA
HELBORN Pastoris in Langendorff sub Diœcesi Cicensi vigi-
lantissimi filia, Sponsa, moris, honoris amoris & boni
ominis ergo decantavit

**Esaias Helborn Cicensis Philosophiæ
Candidat. Sponsæ Fr.**

Pri. Id. Novemb. Anno ultimi seculi

M. D. I C.

*LIPSIÆ, Franciscus Schnelboltz excudebat.
Typis barenum Beyeri.*

ΕΥΦΥΜΙΑ

ΓΑΜΙΚΗ.

Ota canam, pia fata simul, diuinaq; pangam
 Pacta peracta tori nuper, pia Numinis fontis
 Pegasei, Vestro nova carmina fundite Fonti.
 Vrbs antiqua iacet domibus decorata superbis,
 Mænibus atq; altis, validis circundata vallis,
 Culta scholis, templisq; viris, bellisq; puellis:
 Quam Cygneum olim dixere à prole coloni
 Herculis, horrisonis iam Mulda ubi voluitur undis.
 Hicce VALENTINVS patriā modo sede moratur
 Insigni virtute valens, probitate probatus,
 Conspicuus pietate, probans meliora sequensq;
 Fautor, defensor, pacis quoq; pactor & actor.
 Hunc Libitina prius cum fidi coniuge lecti
 Improba nudarit, cepit lugere dolere,
 Maxtus erat, turbatus erat, clamavit amavit,
 Et queritans flebat sua quod decesserat uxor,
 Heu gemitus, luctus, multa & suspiria spirat,
 Nil misero superest luctu nisi maior & angor.
 Hec ubi sustinuit, tandem sic voce precatur:
 Summe Deus finem tantorum impone malorum,
 Damnatori vidui reparcs ut tristia queso,
 Desq; mali tandem medicamen & alme levamen.
 Audijt Omnipotens Deus ut pia vota vocantis,
 Iam iam (namq; placet) similem tibi largiar, inquit,
 Ecce aliam, ut soleo, sociam sociabo vicissim.
 Tempus erat præstò, stellis ubi ritè fugatis
 Memnonis exoritur mater bis sexta Novembris,

A 2

Vt

Vt qui lugebat viduatus coniuge quondam,

Ille tori latus sectetur iura secunda.

Carmina Pegasides Vestro nova fundite Fonti.

Ergo Valentini ceptis illabere castis

Tu magni tu nata Iouis, iam lustra ferarum

Linquito, & inspira blandum per pectora amorem.

Namq; Valentino qua desponsata Sibylla est

Pridem, mox socio iungetur fædere sancto.

Huc ades o soboles summi veneranda parentis

Christe, fave atq; toro cepto, Paranymphus & auspex

Tusis, coniugioq; iugum, precor, adde benignum.

Carmina Pegasides hymeneia fundite Fonti.

Tuq; Erato castos choreis qua iungis amores,

Gaudia Melpomene & nova dum celebramus adesto,

Sume fides, cape plectra, & amabile concine carmen.

Vos quoq; qui liquidos ad fontes ducitis annos,

Approparet, precor, Sponsæ nova ferte referte

Carmina fontanæ, citaram quoq; ferte sonoram.

Dicite iò carmen, ter iò ter dicite carmen,

Plaudite iò clara ter iò ter plaudite voce.

Carmina Pegasides hymeneia fundite Fonti.

Ipsa etiam Cyneca cohors plausuq; per urbem

Hymen o hymenee hymen hymenee sonantes

Exultant, novus & concentus in urbe tubarum

Auditur, plebs & nunc huc nunc cursitat illuc.

Nam stipata choro nympharum sponsa subintrat

Mœnia, pompa nova ac illam comitatur in urbem;

Occurrit sponsus, parili comitante caterva,

Excipiens sponsam, figentes basia iungunt

Congressiq; manus, mandantur sacra parari.

Multus adest populus, signum vocat ære rogatos,

Ipsa

Ipsa & adornatur pro consuetudine pompa.
Iamq; petit magni Sponsus sacraria templi,
Et Sponso nova Nupta novo procumbit ad aras,
Iungitur atq; preces fundendo dextera dextra.
Post ea coniugium felix faustumq; precantur
Omnes, fausti sonant socialibus omniatædis.
Gaudia Pegasides hymeneia dicite Fonti.

Vosq; ô Pierides tantarum expromitererum,
Si nostis, causasq; virum quid compulit istum,
Quod prius ignoram sibi iam sectetur amore;
Mirum hoc, unde novi (mirum est) oriantur amores.
Hoc narrate mihi, quia vos memorare potestis.
Scilicet hoc fatum est, hoc trinum numen & unum,
Quod ditat miseris, dives quod pauperat idem,
Signaq; tum supratum dans mortalibus infra
Prodigiosa solo dans prodigiosa salog;.
Congregat hoc homines, homines quoq; disaggregat idem,
Fato crescit amor, fato decrescit & ipse,
Fatum coniungit simul & disiungit amantes,
Fata regunt homines, fiunt connubia fato.
Fatum in amore valet, valide ac hunc munit & unit,
Fatum & ubiq; valet, plusquam gaza omnis, & omnis
Nobilitas, etiam fato est obnoxia virtus.
Omnes legitimo iungit quoq; fædere fatum,
Qui purus putus est divini Numinis ordo.
Sicq; Valentino quoq; fato iuncta Sibylla est.
Iamq; vides, inquit, fieri connubia fato.
Carmina Pegasides hymeneia fundite Fonti.

Tuq; age Musa mihi de Sponsis dicio rursum,
Et genus & formam mihi verbis exprime Sponsa.
Fonte, inquit, claro patre est prognata Sibylla,

A 3

Qui

Qui sanctum Christi Pastor propugnat Ovile,
Et studio summo sacra discutit, excusat, auget,
Commonstrans populo quæ semita ducat ad astræ.
Famâ illibata, tûm more & flore decoro
Virgo virens, cultuq; vigens; vultuq; pudico
Prædita, & eximijs animi virtutibus aucta.
(Hæc eius splendor simul hæc est grata venustas.)
Nec candore suu[m] traxit cultu[m] maritum
Falso & fucato, quem callent arte parare;
Ipsa pudicitiam at formam satis esse putavit.
Ergo Valentino sat culta puella placebat,
Divitias poscit nec religione carentes,
Si modo sponsa pia est, sat dotibus aucta putanda,
Et quantum præstant mediocria commoda vita
Si subsunt, fulsi corrasis aris acervis,
Si modo quod poscit desit non usus & esus,
Porro quid u[er]e dari melius poterit u[er]e rogari?
Gaude sponsa bonis tua quod genitoribus orta est
Steinheyssere, licet mulci hanc petiere Sibyllam:
Attarnen hæc stabili fato tibi iungitur uxor.

Steinheyssere, igitur lacrymis explesse dolorem
Sufficiat, tandem pertentent gaudia mentem:
Same novos frondes capiti, frontemq; serena,
Floribus atq; tuos orna fertisq; capillos.
Tolle supercilio nubem, sic postulat iusus
(Et decet) optatam latus complectere sponsam.
Gaude plaudite choris o Steinheyssere sonoris.
Tange lyram, summo grates age pange satori:
Hanc tibi suscipias, sic & hæc tibi plena voluptas
Quam tibi fatæ volunt sociam divinaq; iungi,
Hanc teneas, foveas, hanc hanc complectere nuptam;

Hæc

Hactibi basiolumq; decus, tua vita, tuum cor.
Nunc aliae valeant, tua vox hanc nominet unam.
Hac tibi complacet, placeat tibi sola Sibylla.
Gaude plaudet etiam soreita marita maritum
Talem, ac hunc licito solum complectere amore.
Quod volet ille, velis, mox eius iussa facesse,
Antiquum est hoc nemper tum, nova respue cautē,
Semper & antiquum sic sponsa Sibylla tenebis.
Votaq; Pegaside hymeneia fundite Fonti.

Ite pares animis, felices vivite digni,
Ut fiat vestri coniunctio fæderis arcta,
Vos socialis amor firmet, Diu leta cubilis
Gaudia dent, vestrae fortunent vinculatae.
Huc ades accelerata Iovis ò dulcissima coniunx,
Atq; novis sponsis ferventes insere flamas,
Votaq; Pegaside hymeneia fundite Fonti.

Spirans aura Dei, precor, ut syncerus in uno
Perstet amore amor, & placeat mens una duobus.
Hospia fataregant, vita ac ignara doloris,
Suaviter, haud graviter, degant ut tempora vita,
Grata sub adversa præbe solamina sorte,
Si vis ò Deus alme levant se pectora curis
Protinus, eß vota hac, ubi vis, mox fata levabunt,
Quod cupimus capimus, modo votaq; vota sequantur.
Nevè tuum Clarum conturbent tristia fontem,
Sponse etiam summum compella & vocibus insta.
Oras, disce moras mores & Numinis: insta.
Votaq; Pegaside hymeneia fundite Fonti.

Parca rogo parcas; producas stamina vita
Hisce novis sponsis, ita sint ut fata secunda,
Florescant q; magis, pulchroq; nitore virescant;

Sponsus

Sponsus & exuperet grande vi Nestoris annos,
Atq; Sibyllinos sit sponsa Sibylla per annos
Incolumis, felix, & donis mille beata.
Hecce & plura meis fraterno pectore sponsis
Ecce novis opto verbis, vos mutua Nuptis
Convive cantate novis date iungite vota.
Plaudite Pegasides iam plaudite claudite vota.

LVS VS POETICVS.

V eni puella bella
A c bellulum labellum
L abellulum q; bellum
E n porrigas lubenter
N upro, dicata pacto
T ora, rogo Sibylla
I am iam marita veni.
N am vinculo iugali
V os fata copularunt
S int auspicata, tandem

S eruet q; alat q; flammam
I ans queso suscitatam
B emgnitas Iehova.
I nunc soror Sibylla
L ege ecce coniugata
L ege ecce deinganda
A eternitate nulla.

Salve vale Sibylla
Helbornij vale q;

Distichon

Annūm, mensem, diem & nomen
νεογάμων continens.

LVXerat en CœLo faVsto bIs seXta NoVeMbrIs,
ECCE VaLentIno sponsa SybyLLa VenIt.

F I N I S.

aut omisla uocem magna ex-
piravit p̄i nr̄. Et uide ob-
p̄i scilicet ēmōna afflue-
densi. Unde an̄cē dicitur
exadūso stabat. quā sit dāns
expirassit. Unde huc dicitur
dī filius erat. Nam huc dicitur
heres desiderat affuerit. ne
q̄b erat m̄tū nō dicitur.
Et merita uocis p̄cipia. Et
posseb̄ manū. taliter.
Et cū cēt m̄tū
cū. ermis.
m̄tū. q̄b cūt o.
utlūna. eo? A
sero tēt b̄m. q̄b cūt o.
cūt q̄b ē s̄nt. f̄t. uacit. uacit
posib̄. q̄b cūt o. uacit.
destitu. q̄b ip̄e cūt o. uacit.
cep̄n̄. q̄b cūt o. uacit.
ut ad ipsiā cūt o.